

[Ebbe Lundgaard]

Et særligt ansvar har vi for de uledsagede flygtningebørn. Det er en god idé, en god overvejelse, at forsøge at få dem indkvarteret i private hjem frem for de særlige børneasylcentre. Vi har gode og sikre regler for en sådan praksis i det danske samfund.

Redegørelsens andre forslag, forslaget om en kortere sagsbehandlingstid og forslaget om at repatriere, vil jeg godt vende tilbage til, når vi kommer til selve lovforslagene.

Men der er ét punkt, jeg godt vil opholde mig ved i forbindelse med ordførertalen. Det er kravet om flygtningenes undervisning, danskundervisningen. Det er et emne, der har været debatteret meget i det danske samfund i de seneste år politikere imellem, kommunalpolitikere, amtspolitikere, hele vejen rundt, og indirekte har vi næsten pisket hinanden til at formulere krav om, at hvis en flygtning ikke taler dansk lige så godt eller – kan man næsten høre nogle steder – bedre end en dansker, så har de ikke rettigheder som en dansker. Det er vi naturligvis ikke enige i. Vi er enige i, at der skal stilles krav til flygtningene, men man skal nøjes med at stille krav, som der er forudsætninger for at opfylde.

Det er vigtigt, at Folketinget vurderer, om danskundervisningen, sådan som den foregår i øjeblikket, foregår på en hensigtsmæssig måde, om tilrettelæggelsen af danskundervisningen og indførelsen i dansk sprog og kultur nu også foregår i det rigtige regi i øjeblikket. Det er Det Radikale Venstres opfattelse, at det gør den næppe. Det er vor opfattelse, at det er yderst vigtigt, at danskundervisningen og indføringen i dansk kultur foregår inden for rammerne af det øvrige flygtningearbejde og ikke, som det sker i øjeblikket, udliciteres som entreprenørogaver til organisationer og institutioner, der i øvrigt ikke har ret meget med flygtningearbejdet at gøre.

Derfor tilsiger vi kraftig støtte til, at lovgivningen om undervisning af indvandrere og flygtninge i dansk og på det kulturelle område tages op til nyvurdering.

Vi støtter også tanken om et nævn for etnisk ligestilling og om en indsats for bedre information og sidst, men ikke mindst, om en samlet indsats imod racisme.

Det var kommentarerne til selve redegørelsen. Så vil jeg bruge den korte slutning på min ordførertale til endnu en gang at kommentere

den redegørelse, der har taget så meget af debatten i dag, den om flygtningene fra Bosnien-Hercegovina, der kommer til Danmark. Jeg mener, som jeg sagde under en af mine korte bemærkninger før frokostpausen, at redegørelsen er alarmerende. Det er ikke gode nyheder. Jeg vil dog fastholde, at den hviler på et relativt spinkelt grundlag, og det mener jeg også der står i redegørelsen.

Derfor er vi meget tilfredse med, at ministeren ønsker at foretage en supplerende undersøgelse, og det må også være muligt at bore lidt mere i den undersøgelse, der allerede er foretaget, sådan at vi kan få et sikkert grundlag at agere på.

Men hvis det skulle føre til en stramning, må jeg med det samme sige, at Det Radikale Venstre vil have meget svært ved at gå ind for visumtvang, at vi er imod en kvotering, og at vi vil fastholde muligheden for, at folk, der er i nød, spontant kan komme til den danske grænse og komme ind i landet og få deres status prøvet.

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Jeg vil gerne takke ordførerne for en lang og spændende debat, hvor vi er kommet rundt om så godt som alle de emner, der er nævnt i handlingsplanen.

At jeg er enig med fru Dorte Bennedsen, kan vel ikke komme ret meget bag på nogen, eftersom vi er rekrutteret fra det samme parti. Så dér vil jeg indskrænke mig til at takke for en konstruktiv og klog tale.

Hr. Helge Adam Møller sagde i sit indlæg noget, der er udtryk for en meget sjælden selv erkendelse blandt politikere – her citerer jeg ordret. Hr. Helge Adam Møller sagde: »Der er ikke mange nye tanker i det, jeg siger.« Det kan jeg helt bekræfte. Det var en gennemspilning næsten ord til andet af det, som vi har hørt gang efter gang fra Det Konservative Folkeparti. Og jeg vil godt gå lidt videre, end hr. Helge Adam Møller selv gjorde, og sige, at jeg også synes, at vi utallige gange har oplevet en overfladiskhed fra netop det parti, når man skal argumentere vedrørende disse problemer. Det vil jeg godt give et enkelt eksempel på:

I tidligere debatter har det været sådan, at vi uafladeligt har fået at vide dels fra Fremskridtspartiet, dels fra Det Konservative Folkeparti, at vi bare kunne leje de tomme hotel-